

---

miniBUDZOGÁŇ

NÓRSKO-SLOVENSKÝ SPOLOK č. 2/2010

Ďalší upršaný deň sa snažil ma vyhnat' z postele a i keď sa skutočne snažil, podarilo sa mu tak maximálne zmeniť moju polohu z ležiacej do sedavej ... Do polohy, ktorú nazývam "poloha naháňania myšlienok"... Dnes som ich chcela konečne dobehnúť a dať im hlbší zmysel, ale predpokladám, že opäť neúspešne. Asi by som už mala konečne začať brať vážne slová môjho muža, ktorý stále opakuje, že zbytočne premýšľam nad vecami, ktoré si vôbec nezasluhujú toľko pozornosti. No a aby som ukončila tento trápny prológ, tak Vás zasvätim do toho, nad čím som strávila dnešné moje dumanie.

Mala by som asi začať tým, že tieto písmenká pokladajú na papier relatívne mladé ruky a tvorí ich relatívne mladý duch, takže názory a myšlienky, ktoré sa tu objavia, patria mladšej generácii a najmä "mne" a každý môže mať, respektívne mal by mať, na to ten svoj pohľad a svoj názor, ktorý môže byť diametrálne odlišný.

Žijem tu v Nórsku s manželom ešte veľmi krátko a práve preto stále porovnávam a posudzujem spôsob života, ktorý vedieme teraz a ktorý sme viedli predtým. Absurdita života je, že keď sme ešte žili na Slovensku, ťahalo nás to von a tá naša krajinka v srdci Európy sa nám zdala malá, i keď krásna a najmä, ako väčšine našich krajanov, málo štedrá k nám pracujúcim. A tak sme zbalili hrstku odvahy, neskutočne veľa nádejí a pozitívnej energie a prišli.

Tí, čo to teraz čítate, určite nenapišem nič nové, keď poviem, že ľahké to nebolo a pomaly sa mihalo z tej kôpky odvahy, nádejí a dokonca aj pozitívnej energie. Najšť prácu bolo asi ťažšie, ako výstup na najvyšší vrch a ružové okuliare, s ktorými sme sem prišli sa pomaly zahmlievali. "Vydržať", to bolo to slovo, čo sme stále počúvali hovoriť vnútorný hlas a tak sme sa ho snažili poslúchnuť a nakoniec sme sa ako tak úspešne začlenili do pracujúcej triedy v Nórsku.

Život ubiehal a ubieha stále aj tu a my už pomaly prestávame počítať dni, koľko sme tu a prichádza obdobie, kedy začíname počítať dni, kedy zase príde čas dovolení, slnka, rodiny, návštevy nášho rodného Slovenska. A tak, ako sme odtiaľ mali potrebu odísť, tak zrazu cítíme silnú potrebu sa tam vracat'. Naozaj irónia. Asi to bude tou ľudskou náturou, že človek nikdy nemôže byť spokojný s tým, čo má, ale vždy chce to, čo nemá (v tomto prípade mať finančné zabezpečenie a na úkor toho stratit' rodinné zázemie) a najmä, človek nikdy nezaprie to, odkiaľ je a aj keby nám tu pečené holuby padali do pusy, tak ten, kto je srdcom Slováč, tak ním aj zostane. To je môj prípad a aby som dala konečne nejaký zmysel tomu miš - mašu hore, tak hrdo vyjadrím svoj názor: som rada, že som v krajine, kde za prácu je aj pláca, kde ľudia sú stále ľuďmi, kde príroda kričí po tom, aby si ju obdivoval, ale srdce, myšlienky, úsmevy na tvári, jamky v líčkach, sa zjavajú najmä pri vyslovení slova: "domov", ktoré pre mňa bolo, je a bude Slovensko.

Tak rodáci moji, opäť som vytrieskala klávesnicu a napísala pár usmoklených viet o tom, ako mi chýba moja matička vlast', i keď to nemalo vyznieť, že v Nórsku nie je krásne a plačeť každý deň do vankúša, to nie, taký sadista sám na seba by som nebola, aby som sa trýznila pobytom niekde, kde mi neschnú oči, ale chcela som len vyjadriť, že som Slováč v Nórsku a som na to pyšná a všade doma, v Nórsku skoro :)

Martina Nimmerfollová

Internetový portál pre bezdomovcov

Stretnúť bezdomovcov v meste nie je vôbec problém. Ich počet, vďaka tvrdej trhovej mentalite spoločnosti, neustále stúpa. Na pomoci tejto skupine ľudí sa podieľajú dobročinné i náboženské organizácie, obce a mestá zo svojich sociálnych rozpočtov vytvárajú núdzové prenocovania.

Najnovšia iniciatíva celoslovenského internetového portálu pre bezdomovcov je dotovaná Európskou úniou 3 miliónmi EUR. Na jednej strane je to priama pomoc bezdomovcom a na druhej strane je to zviditeľnenie tejto problematiky pre tú časť verejnosti, ktorá sa s problematikou ešte nestretla.

3.000.000 EUR dostalo neziskové Združenie IPB (Internetový portál bezdomovcov) so sídlom na Bahamách, v garáži na pozemku letného sídla, ktoré síce nepatrí ani nemá nič spoločného s predsedom jednej z koalíčných strán a členom vlády, aj keď ho má bezplatne k dispozícii.

Za Prezidenta Združenia bol zvolený jeho syn a v malej a efektívnej organizácii sú zamestnaní rodinní príslušníci predsedníctva strany.

Na svoju činnosť si prenajali reprezentatívnu vilu na Slavíne, neďaleko budovy národnej rady. Náklady na prenájom a prevádzku sú síce pomerne vysoké, ale je dôležitá blízkosť k Národnej rade a tiež predsa nemožno návštevy zahraničných partnerských organizácií prijímať v budove, ktorá nie je na úrovni. Samotnú vilu vlastní 19-ročná dcérka ministra vlády Slovenskej republiky, ktorý samozrejme nemá nič spoločného s ekonomickými dispozíciami dcéry, alebo s činnosťou Združenia IPB. Nájomnú zmluvu uzatvorili na 5 rokov dopredu, lebo to, spolu so zľavou za zaplatenie celého nájomného na celú dobu prenájmu bolo lacnejšie.

Združenie začalo svoju činnosť oboznamovaním sa s problematikou bezdomovectva v cudzine a získavaním skúseností ako sa tam s touto problematikou vyrovnávajú. Spolu s manželkami, či priateľkami sa vydali na 28-dňovú študijnú cestu, ktorá ich zaviedla do New Yorku, Havajské ostrovy, Singapore, Seychelské ostrovy a Dubai. Manželky a priateľky ich sprevádzali v úlohe tlmočníčiek a sekretárook, lebo činovníci združenia z cudzích jazykov trochu ovládajú ruštinu.

Pokračovanie na ďalšej strane

pokračovanie z prvej strany - Internetový portál bezdomovcov

Ukázalo sa, že práve sa v Seattle konali Zimné olympijské hry, takže študijná cesta sa na pár dní zastavila aj tam, aby zistili, ako problematiku bezdomovectva riešia tam. Vo svojom voľnom čase navštívili niektoré disciplíny, aby podporili slovenských účastníkov.

Združenie zakúpilo dve vozidlá Toyota Landcruiser, ktoré boli pre jednoduchosť registrované na Prezidenta združenia a jeho šarmantnú sekretárku, ktorá býva u neho, lebo by jej ináč hrozilo bezdomovectvo, keďže nemá vlastný byt. Vozidlá boli dosť drahé, ale ukázalo sa, že pre stretnutia s bezdomovcami, ktorí mnohokrát sídli v ťažko prístupných lokalitách, bol potrebný výkonný motor, navigácia a kvalitná klimatizácia (niektorí bezdomovci sa denne nespρχujú, ani si nevymieňajú oblečenie tak často, ako by to bolo potrebné). Interiér vozidiel musel byť v prevedení napa koža a pravý mahagón, lebo sekretárka je silne alergická na umelé hmoty (lekárske potvrdenie bolo predložené). Na druhej strane sa podarilo od majiteľa autopredajne získať 10%-tnú zľavu, keďže to bol sekretárkin otec, ktorý takto chcel podporiť dobrú vec.

Plagátmi vo všetkých dopravných prostriedkoch, reklamnými šotmi v televízii, ako i na väčšine billboardov na celom Slovensku bola opätovne prezentovaná reklamná kampaň, ktorá na jednej strane priblížila problematiku bezdomovectva ostatnej verejnosti a na druhej strane oboznámila bezdomovcov s pripravovaným internetovým portálom. Táto kampaň spotrebovala vyše polovicu rozpočtu troch miliónov EUR

Reklamnú kampaň zrealizovala tendrom nájdená novozaložená firma, ktorej majiteľmi sú ľudia, pochádzajúci z tej istej dediny, ako Prezident Združenia IPB. Informácia o tendri bola vyvesená na autobusovej zastávke v dedine a tiež v krčme vedľa vyhlášky o nepodávaní alkoholických nápojov mladistvým. Firma sídli v modrej garáži (je tam asi tucet rôznofarebných garáží a každá má svoju adresu) na ceste z letiska na Kajmanských ostrovoch. Je to asi 8 km od letiska po pravej strane – vľavo oproti leží luxusné sídlo, v ktorom často možno stretnúť členov vlády, Národnej rady a Najvyššieho súdu, ako sa zotavujú po ťažkej práci doma. Medzi komplexom garáží vľavo a sídlom vpravo existujú tunely rôznych veľkostí a prevedenia, ktoré spájajú garáže so sídlom.

Samotný internetový portál je o tom, že bezdomovci by si mohli online rezervovať na večer prespanie v útulku, mohli by si pozrieť jedálny lístok (ak sa tam podáva jedlo), na portáli by si mohli zistiť počasie a hlavne teplotu miesta, kde chcú stráviť najbližšiu noc. Portál by tiež obsahoval e-mailové adresy na banky, ktoré poskytujú hypotekárne pôžičky. Súčasťou portálu by bola aj právnická poradňa, ktorá by osvetľovala práva bezdomovcov voči mestským úradom a poskytovala všeobecné poradenstvo.

Združenie v tomto čase už preinvestovalo pridelené fondy, takže k vytvoreniu portálu nemohlo zatiaľ dôjsť, požiadalo si však na budúci rok o 4 milióny EUR, ktoré určite dostane, lebo príslušný orgán Európskej únie má prísne regulatívne mechanizmy, ktoré nedovolia prerušenie financovaného projektu pred jeho dokončením.

Jedným z hlavných podujatí do budúceho roku je usporiadanie veľkolepého benefičného bálu, na ktorom sa zúčastnia predstavitelia politického a finančného života na Slovensku. Združenie chce tiež iniciovať výstavbu

luxusného kasína, z ktorého by 1% zisku išlo v prospech bezdomovcov.

V tejto nezištnej a humánnej činnosti im všetci držíme palce (aby im už konečne mohli nasadiť železka)

Tento text je síce púha fikcia, ale vôbec by ma neprekvapilo, keby o rok "bola plagátmi vo všetkých dopravných prostriedkoch, reklamnými šotmi v televízii, ako i na väčšine billboardov na celom Slovensku prezentovaná reklamná kampaň na Internetový portál bezdomovcov".

Vlado Branko

Búrlivá slovenská jar

Z času na čas sa ozývajú hlasy, že text slovenskej štátnej hymny sa na dnešnú dobu nehodí, lebo vraj nad Slovenskom sa už dávno neblýska, ani hromy nebijú. Jar 2010 však po viacerých stránkach potvrdila, že obsah tejto ráznej Matúškovej piesne je stále nanajvyš aktuálny. Môžeme začať hoci aj športom, ktorý v posledných mesiacoch viackrát príjemne i nepríjemne vzrušil slovenské obyvateľstvo. Niektorí možno namietne, že v hokeji či vo futbale ide „iba o hru“, no nie je to celkom tak, lebo tu ide aj o prestíž, pocit národnej spolupatričnosti a zdroj kolektívneho sebavedomia. Tak či onak, podstatne vážnejšiu úlohu zohrali u nás tejto jari prírodné živly, predovšetkým povodne, ktoré pre mnohých Slovákov znamenali veľmi bolestivý zásah do ich života. Po morálnej stránke tu však slovenské obyvateľstvo obstálo dobre, nešťastie zjednotilo národ a ukázalo, že mnohí naši krajanovia sú stále schopní a ochotní svojim bližným nezištne pomôcť. No a potom tu boli parlamentné voľby, ktoré – ako to už pri voľbách býva – zase národ rozdelili, nie však viac ako je to pri podobných príležitostiach v demokratických krajinách bežné.

Sledoval som predvolebný boj politických strán vďaka internetovému rádiu z Nórska, no určité okolnosti chceli, aby som sa v samotný deň volieb, 12. júna, ocitol v Bratislave. Predvolebná kampaň bola na môj vkus príliš americká, argumentovalo sa v nej málo vecne a hodnotovo, skôr sa útočilo na jednotlivé osoby, objavovali sa „zaručene isté“ správy o tom, ako sa „tí druhí“ kriminálne obohacujú, vo vzduchu lietali trestné oznámenia na politických protivníkov, a nakoniec tu bolo tých odhalených podvodov toľko, že to prestalo voličov zaujímať a rozhodli sa voliť podľa iných kritérií. Mal som nakoniec pocit, že tí ktorí najsilnejšie kričali „chýťte zlodēja“, na túto svoju horlivosť najviac doplatili. Lebo, ako je známe, na Slovensku dnes už iba málokto verí, že existuje aj niečo také ako morálne čisté politik.

Predpokladala sa nízka účasť voličov, no nakoniec to nedopadlo najhoršie, voliť prišlo takmer 60 percent oprávnených voličov. Napriek tomu sa mi zdala Bratislava v deň volieb až nepríjemne tichá a ospalá, takmer ako Oslo počas veľkonočných sviatkov. Z masmédií som sa vo večerných hodinách dozvedel, že voľby mali na celom Slovensku pokojný priebeh, čo predsa len svedčí o slušnej politickej kultúre obyvateľstva. Fakticky o jediné vzrušenie sa opäť postarali prírodné živly. Vo viacerých obciach na západnom Slovensku spôsobila búrka prerušenie elektrického prúdu, takže tam museli posunúť záverečnú

hodinu hlasovania, aby všetci voliči dostali príležitosť využiť svoje ústavné právo.

Pravda, vzrušujúci bol aj samotný politický obsah volieb. Znova sa raz ukázalo, že na prieskumy verejnej mienky a predpovede analytikov sa nedá celkom spoľahnúť. Všeobecne sa usudzovalo, že dôležitú úlohu zohrá tzv. maďarská karta, čo sa aj naozaj stalo, no dosť nečakaným spôsobom. Badateľne poklesla popularita slovenských i maďarských nacionalistov, keď Slotova SNS sa len s veľkými ťažkosťami preškrabala cez 5-percentnú hranicu zvoliteľnosti a Csákyho SMK ostala dokonca pod ňou, podobne ako Mečiarovo opotrebované a skompromitované HZDS. Je zrejme, že voliči maďarskej národnosti sa odvrátili od Csákyho extrémistickej rétoriky a dali prednosť umiernenému zoskupeniu Most-Híd, ktoré má medzi svojimi členmi a sympatizantmi aj nemálo Slovákov. Čhtiac-nechtiac to vyznelo aj ako dobre načasovaná facka nacionalistom, ktorí nedávno prevzali vládu u našich južných susedov. Značná časť doterajších voličov SNS a HZDS pravdepodobne prešla do tábora sociálno-demokratického Smeru, ktorý má podstatne širší tematický záber. No napriek tomu, že Smer si v porovnaní s predošlými voľbami polepšil pozíciu o 6 percent a ostal bezpečne najsilnejšou stranou, musel nakoniec odísť do opozície, lebo s výnimkou 5-percentnej SNS s ním nikto nechcel vytvoriť vládu.

V čase písania tejto úvahy je už takmer isté, že nová slovenská vláda vznikne z pravicovej štvorkoalície SDKÚ, SAS, KDH a Most-Híd. Osobne chápem, že časť slovenského obyvateľstva bola znechutená zo škandálov, ktoré sa stali v réžii predošlej vlády a rozhodla sa hlasovať za zmenu. Na druhej strane mám však pocit, že mnohí voliči pravice majú v novej situácii prehnane optimistické očakávania. Úprimne im želám, aby ich nová vládna garnitúra nesklamala, no v záujme pravdy ich musím upozorniť na niekoľko úskalí, ktoré táto politická alternatíva v sebe skrýva. Po prvé mám skúsenosť, že mnohí slovenskí pravičiarci rozmýšľajú priam fundamentalisticky, tvrdiac, že voľný trh, privatizácia a bezbrehá sloboda podnikania je liekom na všetko a že už len zmienka o sociálnych istotách, odborových organizáciách, právach zamestnancov a spotrebiteľov znamená div nie návrat do komunistických čias. Po druhé medzi nastupujúcimi politikmi sú aj viaceré skompromitované tváre, napríklad aj človek, ktorý sa svojho času zasadzoval za odpredaj takmer už dostavanej budovy Slovenského národného divadla do súkromných rúk. Po tretie dve zo strán, ktoré budú zostavovať novú vládu, sú celkom novými, nevyskúšanými zoskupeniami, s čím slovenská vrcholová politika nemá najlepšie skúsenosti. Po štvrté nechota predstaviteľov vznikajúcej vlády schváliť stabilizačný finančný program Európskej únie nesvedčí o veľmi prezieravom postoji k zahraničnopolitickým otázkam. No a po piate už aj samotný fakt, že vláda bude pozostávať zo štyroch politických subjektov, z ktorých každý má svoje špecifické priority môže byť brzdou funkčného vládnutia.

Mohol by som spomenúť ešte rad ďalších výhrad, no nejdem viac maľovať čerta na stenu. Spolu s väčšinou slovenského obyvateľstva chcem dúfať, že nasledujúce štyri roky u nás nebudú také búrlivé ako upynulá jar.

Ivan Čičmanec

V marci 2010 navštívilo Bratislavu 28 študentov posledného ročníka Trondheim Katedralskolen – fakticky najstaršej strednej školy v Škandinávií. Na príprave programu sa spolu s dvomi učiteľmi podieľali členovia spolku a sme radi, že výsledkom bol nezabudnuteľný školský výlet, a že sme takto pomohli pozitívne zviditeľniť Slovensko.

Ekskursjon til Bratislava

Det var en ganske spent klasse fra Trondheim Katedralskole som sto på flyplassen i mars 2010 på vei til Bratislava. Likevel kan jeg ikke si at jeg hadde veldig store forventninger til denne ekskursjonen. Jeg trodde det ville bli interessant å dra til et land som tidligere hadde vært under Sovjetunionens kontroll, men jeg hadde ikke tenkt så mye på hvordan byen Bratislava ville være. Derfor fikk jeg en liten åpenbaring da vi kom til en spennende by som gjorde at jeg satt igjen med mange nye inntrykk etter bare noen få dager.

Da vi kom til Bratislava var det først og fremst ikke vanskelig å legge merke til at byen er annerledes enn Trondheim. Det var mange høye blokker, og mange bygninger så ut til å være ganske slitte. Byen bar tydelige preg fra tiden som et kommunistisk land. Gjennom en guidet tur til fots samme kveld fikk vi likevel vite at Bratislava har en historie som går mye lengre tilbake enn til den kalde krigen. En rundtur i gamlebyen ga et tydelig inntrykk av at både forskjellige folkeslag og tidsperioder hadde satt sitt preg på byen, og det var fascinerende hvordan en enkelt bygning kunne inneholde mange forskjellige stilarter etter å ha vært bygd på flere ganger. Senere fikk vi også sjansen til å se mer av den nyere delen av byen, og mange tok også turen for å se på slottet. Til tross for velkjente ting som McDonalds, var Bratislava helt klart et unikt sted, og jeg personlig fikk i alle fall et helt nytt syn på en by som jeg tidligere nesten ikke hadde tenkt over eksisterer.

Den mest minneverdige opplevelsen på ekskursjonen var likevel da vi møtte noen ungarske ungdommer som bodde i Bratislava. Ved å besøke skolen deres fikk vi en mulighet til å snakke med dem i små grupper, og vi fikk sjansen til å fortelle hverandre om kulturene våre. Da tror jeg det var mange som innså at ungdommer kan være ganske like til tross for at de lever på forskjellige steder. I min gruppe tok det i hvert fall ikke lang tid før samtalen dreide inn på Facebook og amerikanske TV-serier. Selv om dette kanskje ikke var det vi på forhånd hadde sett for oss at samtalen skulle handle om, så var det greit å oppdage et det var lett å snakke med noen, til tross for visse språkproblemer, når man fant noen felles interesser. Etter hvert som vi ble bedre kjent fikk vi også et innblikk i hvordan det er å være en minoritet i Slovakia. Selv om vi på ekskursjon hadde snakket litt om det på forhånd var det en annerledes opplevelse å snakke med noen som faktisk levde i denne situasjonen. Jeg fikk i alle fall noen nye tanker da jeg ble forklart at de ungarske ungdommene heller ønsket å ha sin egen skole enn å gå sammen med slovakiske ungdommer, ettersom jeg tidligere hadde sett for meg at det var bedre at minoriteter ble integrert i samfunnet. Møtet med de ungarske ungdommene var nok høydepunktet for mange av oss, ettersom denne opplevelsen var noe vi stadig snakket om på resten av ekskursjonen. Kanskje blir det også noen

langvarige vennskap etter besøket, for det var i alle fall mange løfter om å holde kontakten via Facebook da vi måtte ta farvel.

Jeg fikk et nytt syn på Bratislava, og også Slovakia, på denne turen. Jeg lærte noe om et land jeg tidligere visste veldig lite om, og ved å møte menneskene som bodde der fikk jeg sett ting fra en ny synsvinkel. Det ble en flott tur, hvor det eneste negative var at vi dessverre fikk alt for kort tid til å se alt man burde når man besøker et nytt land. Bratislava har nok enda flere sider enn de vi fikk sett, og det var også mange av oss som følte at vi hadde mer å diskutere med de ungarske ungdommene. Likevel tror jeg de fleste som var med på ekskursjonen satt igjen med en fin opplevelse, og vi fikk nok alle sammen noen nye tanker i løpet av turen.

Marte Bjørklund / Trondheim Katedralskole

Obnos vd'ачne obdržaný

Každý predajca je povinný vám dať účet. Účet musí obsahovať niektoré zákonom určené informácie. Keďže Vám predavačka nepodařovala, tak je to aspoň vytlačené na účte "Obnos vd'ачne obdržaný". Niekedy som sa s nádejou pozeral na účet, lebo som chcel zistiť telefónne číslo do obchodu, alebo otváračie hodiny. Myslím, že všetky účty z nórskech obchodov telefónne číslo uvádzajú. Prídem domov, niečo nefunguje, potrebujem sa spýtať, nájdem tam číslo. V mojej Billa predajni bývajú dlhé rady. Kúpil som pomaranče, videl som, že mám platiť 1,36 EUR. Pripravil som si 2,40, lebo jedno euro som nemal. Pokladnička mi vydala - štyri bronzové centíky, upozornil som ju, že som jej dal dve eurá. Pozrela sa na mincu, mykla plecami, dala mi jedno euro. Mal som pocit, že čaká, že sa jej ospravedlním, že som ju zahanbil.

Deň predtým som vošiel do malilinkej predajne koláčikov Fornetti. Napriek malosti predajne sa tam zmestila predavačka aj s pani vedúcou. Pani vedúca niečo skúšala urobiť na kase, predavačka jej radila. Pomerne dlho som tam stál, potom som im povedal, že ma mrzí, že ich vyrušujem a odišiel som. No, a bol som bez koláčka!

Slovensko je technologicky vysokovyvinutá krajina uprostred Európy – všetci majú taký rýchly internet doma o akom sa mne ani nesnívalo, včera boli v New Yorku, pozajtra letia do Bangkoku, laptop majú pod pazuchou a v kaviarni si skontrolujú, kedy im ide električka domov, a aké počasie pozajtra bude v Bangkoku, aby si podľa toho zobrali oblečenie.

Keď im niekto začne hovoriť adresu a popis ako sa k nemu dostať, tak ho prerušia a pýtajú si GPS súradnice pre navigáciu. Všetko na najvyššej európskej technologickej úrovni.

Išiel som s jedným takýmto človekom, vysoko - vysokoškolsky vzdelaným po meste a hovorí, skočíme na poštu, potrebujem zaplatiť nájomné, elektriku a telefónny účet. Hovorím, však ty sa keď ideš do práce, pozrieš na internete aké je tam, o dve ulice ďalej, počasie - ty neplatíš účty cez internet!? Kukul na mňa – raz som skúsil, peniaze

im neprišli, potom ma naháňali, že som zaplatil neskoro, a ešte sa ti napoja na počítač a vybielia ti konto. Na pošte zaplatím peniazmi, dostanem pečiatku a každému môžem dokázať, že som zaplatil.

Iné stretnutie – platil som niečo kreditnou kartou, známy na mňa kukal jak na zjavenie. Ukázal mi peňaženku s aspoň 6-timi kartami, Visa, MasterCard a čo ja viem aké. "Ešte nikdy som nezaplatil ani nepoužil kartu, to je strašné riziko, počul som o jednom, ten prišiel domov a už nič nemal na konte!"

Veľmi mnohí známi sa v tej, či inej súvislosti vyjadrili, že nepoužívajú niektoré časti moderného bankovníctva, lebo sa boja, že im vybielia konto. Pritom na konte majú väčšinou podobnú sumu ako ja - do 100 euro.

VB

Krajanský Detský deň a grilovanie

6. júna sme sa pri príležitosti Detského dňa stretli na veľkej trávnej ploche na Ekebergu, ktorý sme usporiadali spolu s českým spolkom. Mali sme šťastie – prekrásne počasie a vyše 40 detí, z toho tretina slovenských. Pre deti boli pripravené rozličné hry a súťaže, hovorilo sa trojjazyčne a nakoniec sme grilovali.

Fotografie na www.slovakia.no/detskyden2010

**Čitateľom i všetkým priateľom a krajanom
želáme pekné prežitie leta a možno sa podelia
so zážitkami a fotografiami s nami.**

redakcia

layout a tlač BRANKO / počet výtlačkov 100

Nórsko-slovenský spolok, Postboks 1599 Vika, 0118 Oslo, tlf: 943 89 512 / 22 10 89 16
konto 0532.16.19691 Postbanken

elektronická verzia: <http://www.slovakia.no/nsf>

E-mail: nsf@slovakia.no